

се ограничавахъ неуклонно въ гръцкото учение и не пре-
вождахъ всичко на собствения си езикъ, гдѣ щѣхъ да бж-
дхъ сега? Тѣ сами почитатъ и цѣнятъ класическитѣ писа-
тели, но тѣ ги изучаватъ до колкото е потрѣбно, и едва ли
между десетки хиляди учени единъ само се посвѣтвява на
елинския езикъ, и това, защо? — за да се отличи като класи-
чески учителъ въ нѣкои учени заведения; останалитѣ други
учени се учхъ на гръцки колкото само да ги разпознаватъ.
Всѣки народъ, колкото малкъ и да е той; трѣбва да обра-
ботва езика си.

Българетѣ иматъ най-сгодното врѣме да сторятъ сега това
нѣщо. Тѣ иматъ братията си руси, които се грижатъ и за-
лѣгатъ за отечественото си просвѣщение; ако българетѣ за-
хванатъ да се образуватъ и тѣ споредъ него, тѣ се упхъватъ
по този начинъ въ обработването на собственото си про-
свѣщение. Отъ братията си руси тѣ могатъ да получатъ
всѣкаква помощъ за просвѣщението си, никога обаче отъ
гърцитѣ или отъ други нѣкои народи. Каквото и да казва-
те, азъ считамъ грекоманията взела връхъ помежду насъ.
Богатитѣ ни, при своето грубо или тлъсто невѣжество, се
перххътъ съ думитѣ: азъ съмъ гркъ (γραικος εἶμι!) Уче-
нитѣ ни пкъ, като се учили на гръцки и като не знахъ
или знахъ твърдѣ малко български, стоятъ съ почитание
привързани къмъ гръцкото образование, каквото сж и полу-
чили още отъ най-нѣжната си възраст. За да се поправи
това, трѣба по собствена воля да учхъ дѣцата си на
български, до когато тѣ изучхъ аритметиката, географията,
историята, а тѣй сжщо и българското словосъчинение, па
тогазъ, при този послѣденъ урокъ, да захващатъ да учхъ
и славянския и гръцкия езици, като се прѣподаватъ обаче и
тѣ чрезъ българския. Тѣй постхъпватъ всичкитѣ народи, тѣй
трѣба да постхъпимъ и ние; инкъ нѣма нищо да извършимъ.

Не познаваме добръ господина Селимински,¹⁾ но ако и да
е много родолюбивъ и добръ елинистъ, азъ прѣдполагамъ,

¹⁾ Д-ръ Ив. Селимински (1798—1877 г.), родомъ отъ Сливенъ, единъ
отъ най-деятелнитѣ и най-просветенитѣ български родолюбци и благо-
детели презъ първата половина на XIX в. Училъ се е въ малоазийския
гр. Кидония. Следъ гръцкото възстание въ 1821 г., въ което участву-
валъ, се установилъ въ Брашовъ. Тамъ се поражда у него идеята за